

af 6te, eller om man vil kalde det 4de Klasse, tror jeg ikke, at der kan være nogen væsentlig Grund til at holde fast paa denne Prøve, saa at en Overenskomst paa dette Punkt vel vilde være at opnaa. — Jeg skal for Diebliffet indskrænke mig til disse almindelige Bemærkninger, idet jeg skal tilføje, at det efter min Mening er ikke alene tvivlsomt, men ogsaa usandsynligt, at der skulde komme Noget ud af dette Forslag, saaledes som det nu har stillet sig; men der kunde maaffe imellem 2den og 3die Behandling ske mærkelige og glædelige Ting. Det vil jeg imidlertid fastholde, at, som det nu staar, forekommer det mig, at Afstemningen over de enkelte Forslag ikke vil have nogen meget stor Betydning.

Formanden: Da flere Talere endnu ere indtagne, skal jeg afbryde Forhandlingerne.

Jeg skal meddele, at jeg fra Folkethingsmændene for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) og for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (P. Pedersen) har modtaget Underretning om, at de agte her i Thinget at indbringe: „Forslag til Lov angaaende Rentefoden ved Udlaan i faste Eiendomme“.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Torsdag, Kl. 2, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Undervisningen i de lærde Skoler i Danmark.

Mødet hævet Kl. 4, 35 M.

Syvoghalvfjerdsindstyvende Møde.

Torsdagen den 11te Februar, Kl. 2.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: I dag er omdelt Udvalgets Betænkning over „Forslag til Lov om Udvidelse af Valgretten til Sogneraad og Amtsraad.“ Undrings-

forslag, som maatte ønskes stillede til den forestaaende 2den Behandling af denne Sag, maa jeg bede indleverede i Bureauet inden førstkommende Mandag Kl. 1.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Fortsettelse af anden Behandling af: „Forslag til Lov om Undervisningen i de lærde Skoler i Danmark“.

Th. Nielsen: Ved at gennemlæse det foreliggende Lovforslag med dets Motiver, saaledes som det er kommet fra den høitærede Minister, saavel som ogsaa Betænkningen og ved at følge de Forhandlinger, som ere bleve førte her igaar om denne Sag, er den Mening, jeg iforveien havde, blevet stadfæstet hos mig, at man i Grunden fra alle Sider vil det samme Maal, nemlig det at give de Folk, der agte at gaa den lærde eller den studerende Vej, en saadan almindelig Dannelse, hvortil Alle kunne trænge, og derhos en særegen Dannelse, som kan passe med deres individuelle Karakter. Dette er Maalet, og derom er man enig. Saavidt jeg skjønner, er der tre eller maaffe rettere to Veie, ad hvilke man søger at naa dette Maal. Der er nemlig for det Første Ministerens Forslag, og Mindretallets Undringsforslag eller maaffe jeg rettere burde sige: Regjeringens Forslag med Mindretallets Undringer; det er den ene Vej. Den anden Vej er Flertallets Forslag, og det er altsaa disse to Veie, der begge siges at føre til det Maal, jeg nævnte, som maaffe fort kan betegnes saaledes, at det bestaar i overhovedet at skabe eller at fremhjælpe til en saadan Personlighedens Udvikling, at Folk, naar de forlade Universitetet og have taget deres Examinering, gaa ud derfra som virkelige fritbaarne Personligheder og ikke som forkrøblede Personligheder. Derom ere begge Parter, saavidt jeg ser, enige; men paa den anden Side skjønner jeg heller ikke rettere, end at der i Grunden fra begge Parter, fra begge de kæmpende Parters Side igaar er fremkommet adskillige Overdrivelser. Den ærede Folke-